

Малко повечерие с Трета статия на Богородичния акатист в гр. Долна баня

На 21 март в храм „Успение Богородично“ в гр. Долна Баня, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи Малко повечерие с Трета статия на Богородичния акатист.

В съслужение с патриарх Даниил бяха свещеник Емилиян Димитров и дякон Костадин Бойчин, като молитвено участие взеха Негово Високопреподобие архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, ставрофорен иконом Пламен Димитров – архиерейски наместник на Ихтиманска духовна околия, свещенството от околията и многоброен вярващ народ, сред които кметът на общ. Долна баня – г-н Владимир Джамбазов и председателят на Общинския съвет – г-жа Лиляна Драганова.

В края на акатиста патриарх Даниил произнесе слово, посветено на духовната чистота на Пресвета Богородица и нейното молитвено дръзновение да се застъпва за всички скърбящи:

„Всички ние сме изпитвали затруднения в живота си. Често губим посока, смисъл, взорът ни не вижда светлина и решение. В такива моменти дори и към Бога трудно се обръщаме в молитва. Но сред всички човеци има една, която е преминала през много трудни моменти в своя живот – Света Богородица. Такъв момент, например е, когато, бидейки още младенец Господ Иисус Христос бил търсен от Ирод, за да бъде убит; колко пъти е търпяла упреци и хули спрямо своя Син, порицания, особено в последните дни, когато Той е осъден и целият народ се отрича от Него; когато е прикован, тя и св. Йоан Богослов – възлюбеният Христов ученик, са двамата, които стоят в подножието на Кръста, заедно с няколко други най-верни ученици Христови. „Нож пронизва сърцето ѝ“, но във всички тези изпитания остава със същата всеотдайност и непоклатима вяра в Бога и в своя Син. Преодолява всички изпитания без душевна вреда.

Тя не само ражда Спасителя на света, Когото носила на ръцете си, но във всичко тя е ходатайка, молитвеница, наставница за всички нас, така щото по-добре от всички ни учи как в трудни мигове може да останем неразколебани във вярата, с упование в Бога; как да отправим своя взор и молитва към Него.

Затова в тежки моменти, когато не виждаме изход и надежда, с нейна помощ и пример да се окуражим и подкрепим, да се обърнем към нея и Бога, за да получим помощта, която винаги е укрепявала самата нея“.

За чистосърдечието и всеотдайността на Света Богородица, заради които Невместимият и Непристъпният дори за ангелите Бог се вмести в нейната утроба, патриарх Даниил сподели:

„В акатиста се казва как тя е „разкъсала хитросплетенията на ужасните разисквачи“, как за всички нас е „утвърждение във вярата“ и „врата към покаяние“. Защото и в днешно време мнозина са борени от мислите: „Има ли Бог? Къде е Бог? Чува ли молитвите ни? Каква е нашата връзка с Него?“.

Света Богородица беше духовно зряла да повярва на възвестеното от пророците и в смирение да послужи за великата тайна на Боговъплъщението. От Свещеното Писание на Стария Завет, в което тя се обучавала в храма от 3-годишна до близо 16-годишна възраст, знаела за пророчеството от св. пророк Исая, което казва ето девицата ще зачене и ще

роди син и ще му нарекат името Емануил, което ще рече с нас е Бог (Ис. 7:14) и продължава: ще Му дадат име:... Бог Крепък, Отец на вечността (Ис. 9:6). Към кой човек можем да отнесем тези думи, тези определения – Отец на вечността?. Кой човек може да бъде родител, създател на времето?!

Христос пита: как казват, че Христос е син Давидов? А сам Давид казва в книгата на псалмите: „рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти (Лук. 20:41-43). Също в Псалмите пише: Рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти (Пс. 109:1) и още Господ казва: Аз и Отца едно сме (Иоан 10:30).

И ето това, което е съблазън за мнозина дори днес, то 16-годишната Мариам, на която св. архангел Гавриил благовести, че ще роди Спасителя на света, приела с духовна зрялост, повярвала и послужила на тази велика тайна. Защо? Заради нейното чистосърдечие и всеотдайна любов към Бога, велико смирение и кротост, както пише в псалмите: Господ... учи кротките на своите пътища (Пс. 24:9). Нужно е смирение, за да прозрем смисъла на възвестеното в Свещеното Писане; и послушност пред Бога, доверие и вяра, за да постъпваме, както ни казва Господ, и тогава ще вникнем в тези богоозарени, боговдъхновени истини, които четем“.

За въдворяването на освещаващата Божията благодат в човека, патриарх Даниил каза:

„Как е възможно това, което Господ Иисус Христос казва на апостолите на Тайната вечеря: ако някой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ще дойдем при него и жилище у него ще направим (Йоан 14:23)? Как невместимият Бог ще се вмести в нас, в душите, в сърцата ни? Какво означава да бъдем храм Божий? Това обаче не са символични неща, Господ не е говорил образно, а конкретно и ясно. Такава е Неговата воля спрямо нас, защото е казал още: Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод... Ако някой не пребъде в Мене, бива изхвърлен навън, както пръчката, и изсъхва; и събират пръчките, та ги хвърлят в огън, и те изгарят (Иоан 15:6)“.

В края на словото си Негово Светейшество се обърна към богомолния народ, споделяйки:

„Нека подражаваме на смирението и доверието, което Света Богородица е имала към Бога. Нека пристъпваме към богослуженията с благоговение, да

вникваме в молитвите, които се произнасят. Особено по време на поста – да наблюдаваме своите мисли и постъпки – кое не съответства на волята Божия, на заповедта „да възлюбим Господа Бога с целия си ум, душа, сърце и сили, и ближния като себе си“, на Бога ли служим или повече угаждаме на себе си? Просим ли от Бога сили в това време на пост да се помирим с ближните си, да се покаем, да изповядаме пред свещеника греховете си, да потърсим прошка и с очистени сърца да приемем в себе си пречистите Тяло и Кръв Христови? Защото такава е Божията воля спрямо нас: „Който не яде моето Тяло и не пие моята Кръв, няма живот в себе си. Който яде Моето тяло, пие моята Кръв, Аз пребъдвам в него и той – в Мене“ (срв. Йоан 6:53-56).

По този начин Бог обитава в нас и малко по малко ние добиваме опит и така се осъществява и смисълът на нашия живот. Защото ако проживеем дори 100, 200 и повече години, но не сме обикнали Бога и не се стремим Неговата благодат да обитава в нас, то какво сме придобили? За какво са били всичките наши дела, били те и велики, ако в края на живота ни сърцето е пусто откъм вяра, откъм радост в Бога, какво тогава сме придобили?

Нека Света Богородица бъде наша наставница и в трудни моменти, и в ежедневието ни; да ни показва как да пребъдваме с Бога в молитвата, как да се опазваме от разсеяност, от празнословие..., за да прекарваме времето си душеполезно, в резултат на което сме в единение с Бога“.

Приветствено слово произнесе кметът на общ. Долна баня. В знак на благодарност и признателност за посещението той поднесе на Негово Светейшество икона на Пресвета Богородица и почетен знак на общ. Долна баня.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК

bg-patriarshia.bg